

Nieuwsbrief ERF Updates - Nummer 21, 2018

Nummer 21, 2018

Redactie: mr. F.M.H. Hoens.

INHOUDSOPGAVE

Hof

[Gerechtshof 's-Hertogenbosch, ECLI:NL:GHSHE:2018:3659](#) 30-08-2018

[Gerechtshof Den Haag, ECLI:NL:GHDHA:2018:2566](#) 31-07-2018

Rechtbank

[Rechtbank Gelderland, ECLI:NL:RBGEL:2018:4254](#) 25-09-2018

[Rechtbank Gelderland, ECLI:NL:RBGEL:2018:4253](#) 20-09-2018

[Rechtbank Gelderland, ECLI:NL:RBGEL:2018:4031](#) 19-09-2018

[Rechtbank Gelderland, ECLI:NL:RBGEL:2018:4002](#) 18-09-2018

[Rechtbank Limburg, ECLI:NL:RBLIM:2018:7331](#) 30-07-2018

RECHTSPRAAK

Meerderjarigenbewind en jaarlijks vrijgestelde schenkingen. Geen machtiging voor schenkingen met terugwerkende kracht of voor toekomstige jaren.

Zoon X verzoekt als meerderjarigenbewindvoerder van moeder om machtiging voor jaarlijkse schenkingen aan de drie kinderen (art. 1:441 lid 2 onder a BW).

Volgens het hof is gebleken dat moeder in het verleden een substantieel deel van haar liquide vermogen, steeds wanneer dat financieel mogelijk was, aan haar drie kinderen schonk. Voldoende aannemelijk is dat moeder het volledig vrijgestelde jaarlijkse schenkingsbedrag zou willen schenken als haar vermogen dat zou toelaten, zoals nu na de verkoop van haar woning. De vermogensrechtelijke belangen van moeder worden niet geschaad door zodanige schenking voor 2018 toe te staan. Het hof verleent daarvoor machtiging.

Het hof verleent geen machtiging met terugwerkende kracht, omdat het niet mogelijk is om met terugwerkende kracht belastingvrij te schenken. Het hof verleent evenmin machtiging voor jaarlijkse schenkingen zolang het vermogen van moeder niet onder de 30.000 euro komt, omdat niet kan worden voorzien welke ontwikkelingen zich ten aanzien van moeders vermogen zullen voordoen.

Instantie: Gerechtshof 's-Hertogenbosch

Datum uitspraak: 30-08-2018

ECLI: ECLI:NL:GHSHE:2018:3659

Zaaknummer: 200.229.278_01

Rechters: C.N.M. Antens, H. van Winkel en M.I. Peereboom-van Drunick

Wetsartikelen: 1:441 BW

RECHTSPRAAK

***Procesrecht. Incasseren vordering ten behoeve van nalatenschap.
Hoedanigheid eiser.***

Vader overlijdt in 2014. Hij is in de wettelijke gemeenschap van goederen gehuwd met moeder. Vader laat zijn kinderen en moeder achter als erfgenamen. De huwelijksgemeenschap en nalatenschap zijn onverdeeld gebleven. Moeder is tevens executeur.

Vader en moeder hebben aan kind X geld geleend. Zij hebben, toen de lening opeisbaar werd, niet om betaling verzocht. Moeder vordert na vaders overlijden pro se betaling van X.

Volgens het hof kan moeder niet op eigen naam betaling vorderen, omdat zij niet alleen gerechtigd is tot de vordering op deelgenoot X. Artikel 3:171 BW is hier niet van toepassing. Als executeur had moeder de erfgenamen privaat kunnen vertegenwoordigen (art. 4:145 BW), maar hangende de procedure kan moeder niet alsnog deze hoedanigheid aannemen. Dit acht het hof in strijd met de algemene beginselen van procesrecht. Voor X als gedaagde moet duidelijk zijn tegen wie (in welke hoedanigheid) hij zich dient te verweren.

Instantie: Gerechtshof Den Haag

Datum uitspraak: 31-07-2018

ECLI: ECLI:NL:GHDHA:2018:2566

Zaaknummer: 200.194.026/01

Rechters: A.N. Labohm, A.E. Sutorius-van Hees en O.I.M. Ydema

Wetsartikelen: 3:171 BW en 4:145 BW

RECHTSPRAAK

Erfgenamen-vereffenaars eensgezind over partiële verdeling tijdens vereffening nalatenschap. Geen machtiging kantonrechter nodig.

Alle erfgenamen hebben de nalatenschap beneficiair aanvaard en zijn wettelijk vereffenaars (art. 4:202 BW). De vereffenaarswerkzaamheden zijn volgens de erfgenamen afgerond op toedeling van een registergoed – waarin erflaatster voor de helft gerechtigd was – aan een derde na. Een notaris heeft de erfgenamen geadviseerd om machtiging van de kantonrechter te vragen voor partiële verdeling van de nalatenschap, zodat zij bevoegd worden om over het registergoed te beschikken.

De kantonrechter wijst de machtiging af. Beschikkingsdaden behoeven volgens de kantonrechter alleen zijn machtiging indien er door de rechtbank een vereffenaar is benoemd en de erfgenamen zonder diens medewerking beschikkingsdaden willen verrichten. Hiervan is geen sprake. Het verzoek is nodeloos gedaan, aldus de kantonrechter.

Instantie: Rechtbank Limburg

Datum uitspraak: 30-07-2018

ECLI: ECLI:NL:RBLIM:2018:7331

Zaaknummer: 6958659 BR VERZ 18-161

Rechters: P. Hoekstra

Wetsartikelen: 4:202 BW

RECHTSPRAAK

Kantonrechter verleent ouders machtiging om geldlegaat kind gedeeltelijk te verwerpen.

Opa legateert aan zijn kleinkinderen een bedrag ter hoogte van de fiscale vrijstelling voor de erfbelasting. Hij noemt hierbij geen concreet of limitatief bedrag. Het legaat komt uit op ruim 20.000 euro per kleinkind (art. 32 lid 1 onder d SW 1956).

De ouders van een aantal minderjarige kleinkinderen verzoeken de kantonrechter machtiging om de legaten te verwerpen. De bedoeling van opa zou zijn geweest om slechts ongeveer 5.000 euro per kleinkind te legateren. Legaten van 20.000 euro drukken zwaar op de erfdelen van de kinderen en oma.

De kantonrechter acht aannemelijk dat opa slechts 5.000 wilde legateren en verleent machtiging om de legaten te verwerpen voor zover zij dit bedrag overstijgen. De 5.000 euro moet gestort worden op een bankrekening met BEM-clausule.

Instantie: Rechtbank Gelderland

Datum uitspraak: 25-09-2018

ECLI: ECLI:NL:RBGEL:2018:4254

Zaaknummer: 735570 / BH VERZ 18-29082

Rechters: O. Nijhuis

Wetsartikelen: 32 SW 1956, 1:345 BW en 4:46 BW

RECHTSPRAAK

Opheffing testamentair bewind op onjuiste wijze verzocht. Verzoeker niet-ontvankelijk. Griffierecht blijft verschuldigd.

Testamentair bewindvoerder X verzoekt de rechtbank om opheffing van het bewind, omdat de rechthebbende het vermogen zelf op verantwoorde wijze zou kunnen besturen (art. 4:178 lid 2 BW).

De rechtbank neemt het verzoek niet in behandeling en geeft X de gelegenheid om het verzoek op de juiste wijze, via een advocaat, in te dienen. X herstelt dit verzuim niet en verwacht dat het griffierecht terugbetaald wordt.

De rechtbank moet X niet-ontvankelijk verklaren (art. 281 Rv). Het griffierecht blijft verschuldigd, ook al is het verzoek niet inhoudelijk behandeld of ingetrokken.

Instantie: Rechtbank Gelderland

Datum uitspraak: 20-09-2018

ECLI: ECLI:NL:RBGEL:2018:4253

Zaaknummer: C/05/339911 / HA RK 18-128

Rechters: D. Vergunst

Wetsartikelen: 4:178 BW en 281 Rv

RECHTSPRAAK

Verlengde navorderingstermijn van artikel 66 SW 1956 onder de loep.

Vader overlijdt in 2005. Hij heeft in 1998 aan kind X een Zwitsers banktegoed geschonken. Van deze schenking is geen aangifte schenkbelasting gedaan. X krijgt in 2015 – binnen de verlengde navorderingstermijn van artikel 66 lid 1 onder 2 SW 1956 – een navorderingsaanslag opgelegd.

Volgens X is de verlengde navorderingstermijn van 12 jaar, die ingaat bij het overlijden van de schenker, in strijd met artikel 1 EP EVRM en artikel 63 Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VwEU). Volgens de rechtbank is hiervan geen sprake. De rechtbank ziet voorts geen reden tot het stellen van prejudiciële vragen aan de Hoge Raad, mede omdat in de zaak van Hof Den Haag van 27 maart 2018 (ECLI:NL:GHDHA:2018:796) al cassatie is ingesteld.

Instantie: Rechtbank Gelderland

Datum uitspraak: 19-09-2018

ECLI: ECLI:NL:RBGEL:2018:4031

Zaaknummer: AWB - 17 _ 182

Rechters: A.F. Germs-de Goede, J.J. Westerbaan en R.M.H. Pennings

Wetsartikelen: 66 SW 1956, 1 EP EVRM en 63 VwEU

RECHTSPRAAK

Vrijgevigheid na echtscheiding. Vrouw neemt bevoordeling van ex voor lief, maar schenkt niet.

Echtgenoten A en B scheiden in 2005. In 2012 verkoopt B de eerder aan haar uit de huwelijksgemeenschap toegedeelde certificaten van aandelen aan A voor 1 miljoen euro. B gaat met dit aanbod akkoord, ondanks het tegengestelde advies van haar advocaat, die B voorrekenet dat de aandelen – met een boekwaarde van bijna 6,5 miljoen euro – veel meer waard zijn.

Volgens de inspecteur houdt de verkoop een belaste schenking aan A in van 4,7 miljoen euro. A verweert zich tegen de aanslag schenkbelasting door te stellen dat B geen bevoordelingsbedoeling had en er daarom geen sprake is van een schenking (art. 1 lid 1 onder 2 SW 1956, art. 7:186 lid 2 BW).

Voor een schenking is, naast verarming en verrijking, vereist dat degene die verarmt de verrijking van de ander heeft gewild. Naast de bewustheid van bevoordeling, vormt de wil tot bevoordelen een afzonderlijk vereiste (HR 12 juli 2002, ECLI:NL:HR:2002:AD7272).

Volgens de inspecteur is voldaan aan het wilsvereiste. B kreeg een maandelijkse toelage van A maar had meer liquiditeiten nodig om een lening af te lossen. B heeft, om haar financiële afhankelijkheid van A te beperken, de bevoordeling van A voor lief genomen. Daarbij wijst de inspecteur op HR 15 juni 1994 (ECLI:NL:HR:1994:ZC5687, BNB 1994/261), waaruit volgt dat het motief voor de bevoordeling niet van belang is voor het aannemen van vrijgevigheid.

Volgens de rechtbank is voor het wilsvereiste onvoldoende dat B de bevoordeling van A voor lief heeft genomen. B kampte met geldgebrek en wilde kennelijk liever op korte termijn geld, dan een mogelijk hogere opbrengst op langere termijn. In zoverre heeft B uit eigenbelang gehandeld. Ook als B financieel onafhankelijk wilde zijn van A, betreft dat een eigenbelang van B. De onderhavige zaak wijkt volgens de rechtbank af van de casus van HR 15 juni 1994, omdat in die situatie de vrouw het haar toekomstige vermogen uitdrukkelijk niet wilde hebben. Dat had automatisch het gevolg dat haar ex-echtgenoot het kreeg, zodat hierin de bevoordelingsbedoeling van de vrouw besloten lag. In de onderhavige zaak wil B juist wel geld

hebben van A.

Instantie: Rechtbank Gelderland

Datum uitspraak: 18-09-2018

ECLI: ECLI:NL:RBGEL:2018:4002

Zaaknummer: AWB - 17 _ 983

Rechters: B.F. Schuver, F.M. Smit en R.A. Eskes

Wetsartikelen: 1 SW 1956 en 7:186 BW